

Una amiga m'ha enviat un correu (gràcies Isabel) per comunicar-me que Mario Benedetti ha estat **ingressat** molt greu en un hospital i que la gent que l'estima s'ha mobilitzat per enviar-li ànims. Durant la malatia, Pilar del Río, esposa de José Saramago, i un grup d'amics del poeta, van proposar de crear una **cadena poètica**, una mena de conjur líric per la salut de l'escriptor uruguaià. Va ser el propi Saramago, **des del seu blog**, qui impulsà l'encanteri a nivell transatlàntic. Ara **ja li han donat l'alta**. Els metges han fet la seua feina, però segur que la màgia dels versos d'amics, escriptors i admiradors l'han reviscolat. Tractant-se d'una crida de Saramago i, més encara, de la salut de Mario Benedetti, un poeta que m'estime moltíssim, de seguida m'he hagut de posar mans a l'obra. I el vídeo següent n'és el resultat.

Otro cielo

No existe esponja para lavar el cielo
pero aunque pudieras enjabonarlo
y luego echarle baldes y baldes de mar
y colgarlo al sol para que se seque
siempre te faltaría un pájaro en silencio
no existen métodos para tocar el cielo
pero aunque te estiraras como una palma
y lograras rozarlo en sus delirios
y supieras por fin cómo es al tacto
siempre te faltaría la nube de algodón
no existe un puente para cruzar el cielo
pero aunque consiguieras llegar a la otra orilla
a fuerza de memoria y de pronósticos
y comprobaras que no es tan difícil
siempre faltaría el pino del crepúsculo
eso porque se trata de un cielo que no es tuyo
aunque sea impetuoso y desgarrado

en cambio cuando llegues al que te pertenece
no lo querrás ni lavar ni tocar ni cruzar
pero estarán el pájaro y la nube y el pino.

[Mario Benedetti](#)